

ERC, per un futur de llibertat

Esquerra Republicana ha celebrat el XIV Congrés

Esquerra Republicana de Catalunya: un congrés que ha fet front a tres reptes

/ Andreu L'arpena

Els seus dirigents i militants s'havien plantejat tres reptes que queden reflectits en les ponències debatudes pels congressistes.

La primera respon a una qüestió molt sentida en alguns àmbits polítics i intel·lectuals: «Problemes d'una política d'esquerres a la Catalunya d'avui».

Per a ERC, el concepte d'esquerra i de dreta està en crisi actualment. No són vàlides les concepcions existents fins ara. Per a l'Esquerra és evident, per exemple, que el govern de

l'estat no fa una política d'esquerres.

El pensament d'ERC, tant en aquest camp com en el del nacionalisme, quedà reflectit en el que ha estat el lema del seu XIV Congrés: «Amb ERC, per un futur de llibertat». Jugar a favor de la llibertat de les persones i dels pobles és ser autènticament d'esquerres. És a dir, jugar contra l'estatisme, el centralisme i tot tipus d'autoritarisme.

Els segons repte, traduït en una segona ponència, ha estat el de la defensa de la identitat catalana. El nacionalisme, el federalisme, el republicanisme; els Països Catalans han estat clarament defensats per ERC.

Quant al Principat, s'està a favor, com sempre, de reformar l'estatut d'autonomia fins arribar al màxim sostre constitucional.

Es reivindica un sistema de finançament tipus concert, similar a l'existent al País Basc i Navarra. Es propugna que el Principat quedi convertit en una única «província», per facilitar, així, la supressió de les quatre diputacions provincials, que trenquen la unitat política i territorial del poder català.

Respecte als Països Catalans, es propugna que el Parlament i el govern del Principat realitzin acords culturals, administratius i econòmics amb el País Valencià, les Illes i les altres terres de llengua catalana.

El darrer repte ha consistit en el plantejament dels objectius del partit fins a la celebració del proper congrés, dins de dos anys.

S'hi ha debatut i s'hi ha ratificat la participació d'ERC en el govern de la Generalitat. Jordi Pujol,

capdavanter de Convergència i Unió, amb majoria absoluta al Parlament, volgué que ERC participés en el seu govern. ERC acceptà participar-hi a través de la presència del catedràtic Joan Hortalà com a conseller d'Indústria i Energia, departament potentat en aquesta segona legislatura. L'agressió política que suposà la querrel·la de Banca Catalana fou un factor decisiu que impulsà ERC a acceptar l'ofertament del president català. Esquerra considera que la gestió d'Hortalà és positiva; que no hi ha cap motiu que faci necessari replantejar la participació del partit en el govern català; que aquesta participació dóna a ERC una credibilitat com a responsable partit de govern, i que és una prova del seu nacionalisme, tan necessari avui al servei dels interessos de Catalunya.

Aquest plantejament és compatible amb el fet que ERC mantingui la pròpia personalitat com a partit i quedi ben clara la ideologia pròpia. Això s'ha de fer a través de l'actuació parlamentària, sobretot al Congrés, on el seu únic diputat, Francesc Vicens, manté postures diferents a les sostingudes per CiU.

En aquesta línia s'explica que darrerament ERC hagi mantingut a Catalunya iniciatives parlamentàries amb els comunistes del PSUC. Ambdós partits, per exemple, han demanat dictàmens al Consell Consultiu de la Generalitat en contra dels pressupostos generals de l'estat i de la llei antiterrorista, en considerar que aquests dos textos legals vulneren la Constitució. Però aquesta entesa sembla conjuntural. ERC, no sols no és comunista, sinó que, fins i tot, és molt crítica amb la ideologia marxista.